

Datum van inontvangstneming : 22/10/2025

Zaak C-601/25*

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

9 september 2025

Verwijzende rechter:

Sąd Okręgowy w Gdańsku (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

27 augustus 2025

Verzoekende partij:

Stowarzyszenie Artystów Wykonawców SAWP

Verwerende partij:

E. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Op het auteursrecht en de naburige rechten betrekking hebbende zaak waarin een organisatie voor collectief beheer verweerster verzoekt om inlichtingen over de exploitatie van auteursrechten en naburige rechten in het kader van een voor de verwijzende rechter aanhangige procedure in eerste aanleg

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële vragen

Verzoek om uitlegging van artikel 17, gelezen in samenhang met overweging 33 van richtlijn 2014/26/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten en de multiterritoriale licentieverlening van rechten inzake muziekwerken voor het online gebruik ervan op de interne markt en artikel 8, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 3, lid 2, van richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de

* Procestaal: Pools.

Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 17 van richtlijn 2014/26/EU, gelezen in samenhang met overweging 33 ervan, en artikel 8, lid 1, van richtlijn 2004/48/EG, gelezen in samenhang met artikel 3, lid 2, ervan, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een uitlegging van het nationale recht volgens welke een collectieve beheerorganisatie kan verzoeken dat gebruikers worden gelast om informatie te verstrekken over het onrechtmatige (inbreukmakende) gebruik van auteursrechten of naburige rechten, zonder dat er sprake is van een gerechtelijke procedure inzake een vordering wegens inbreuk op intellectuele-eigendomsrechten?
- 2) Moet artikel 17 van richtlijn 2014/26/EU, gelezen in samenhang met overweging 33 ervan, aldus worden uitgelegd dat een collectieve beheerorganisatie die in een gerechtelijke procedure tegen een gebruiker vordert dat deze bepaalde informatie over het gebruik van auteursrechten en naburige rechten verstrekt, moet aantonen of aannemelijk moet maken dat de rechthebbenden die zij vertegenwoordigt aanspraak kunnen maken op betaling van een wettelijke of contractuele vergoeding of dat die informatie nodig is voor de verdeling en uitbetaling van de aan de rechthebbenden verschuldigde bedragen?

Toepasselijke bepalingen

Nationaal recht

- 1 Ustawa o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi (wet inzake het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten) van 15 juni 2018 (geconsolideerde tekst: Dz. U. 2024, volgnr. 1665, zoals gewijzigd; hierna: „Uzzpapp”):

„Artikel 48

In het kader van haar activiteiten kan een organisatie voor collectief beheer de nodige inlichtingen en documenten opvragen om vast te stellen welke vergoeding of heffing zij in rekening kan brengen.”

- 2 Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych (wet betreffende het auteursrecht en de naburige rechten) van 4 februari 1994 (geconsolideerde tekst van 28 oktober 2022: Dz. U. 2022, volgnr. 2509; hierna: „Upapp”), in de versie die van kracht was ten tijde van de indiening van het verzoekschrift:

„Artikel 70

1. De producent van een audiovisueel werk wordt geacht op grond van een overeenkomst voor het vervaardigen van een werk of het exploiteren van een bestaand werk de uitsluitende vermogensrechten ten aanzien van de exploitatie daarvan te verwerven. De verwerving betreft het audiovisuele werk in zijn geheel.

[...]

2¹. Coauteurs van een audiovisueel werk en uitvoerend kunstenaars hebben recht op:

[...]

3) een passende vergoeding voor de uitzending van het werk op de televisie of via andere middelen voor de mededeling van werken aan het publiek;

3. De gebruiker van een audiovisueel werk betaalt de in lid 21 bedoelde vergoeding via de bevoegde organisatie voor het collectieve beheer van auteursrechten of naburige rechten.

[...]

Artikel 79

1. Een houder van auteursrechten waarop inbreuk is gemaakt kan van de inbreukmaker eisen:

[...]

3) dat de geleden schade wordt vergoed:

[...]

b) door de betaling van een geldbedrag ten belope van het tweevoud of, indien de inbreuk verwijtbaar is, het drievoud van de passende vergoeding die verschuldigd zou zijn geweest indien de rechthebbende toestemming had verleend om het werk te exploiteren;

Artikel 80

1. In het kader van een civielrechtelijke vordering inzake de bescherming van auteursrechten en naburige rechten die niet onder de bevoegdheid van andere autoriteiten valt, neemt de rechter kennis van verzoeken om:

[...]

3) een partij ertoe op te roepen om inlichtingen te verstrekken.

[...].

[...]

Artikel 86

[...]

2. Een uitvoerend kunstenaar kan aanspraak maken op een vergoeding voor de exploitatie van een uitvoering of de overdracht van langs contractuele weg of bij wet vastgestelde rechten daarop.

3. Wanneer een uitvoering wordt uitgezonden, doorgegeven of gereproduceerd via een in de handel gebracht exemplaar, kan de uitvoerend kunstenaar aanspraak maken op een passende vergoeding.

Artikel 87

Tenzij in de overeenkomst anders is bepaald, heeft een door een uitvoerend kunstenaar met een producent gesloten overeenkomst inzake de gezamenlijke vervaardiging van een audiovisueel werk tot gevolg dat het recht om de uitvoering daarvan over te dragen of om het audiovisuele werk te exploiteren op alle gebieden die op het tijdstip van sluiting van de overeenkomst bekend zijn, overgaat op de producent.”

- 3 Ustawa-Kodeks postępowania cywilnego (wet tot vaststelling van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering) van 17 november 1964 (geconsolideerde tekst: Dz. U. 2024, volgnr. 1568, zoals gewijzigd; hierna: „k.p.c.”):

„Artikel 479¹¹³

§ 1. Indien de rechthebbende aannemelijk maakt dat sprake is van een inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht, kan de rechter de inbreukmaker voor of tijdens de procedure die naar aanleiding daarvan aanhangig wordt gemaakt tot op het tijdstip van sluiting van de terechtzitting in eerste aanleg op verzoek van de rechthebbende gelasten om inlichtingen te verstrekken over de herkomst en de distributiekanaalen van goederen of diensten, indien dat vereist is om de vordering geldend te kunnen maken.

§ 2 Indien het door de rechter uitgevaardigde bevel tot verstrekking van informatie voorafgaat aan de inleiding van de inbreukprocedure, moet deze worden ingeleid binnen een maand nadat de beslissing inzake de informatieverstrekking ten uitvoer is gelegd.”

§ 3 Indien de rechthebbende het stuk waarmee de inbreukprocedure wordt ingeleid niet indient binnen de door de rechter vastgestelde termijn of wanneer het stuk wordt ingetrokken, teruggezonden of afgewezen of de rechtsvordering of het verzoekschrift wordt afgewezen of de procedure wordt beëindigd, kan de entiteit die tot nakoming van de informatieplicht gehouden is aanspraak maken op vergoeding van de daaruit voortvloeiende schade.

§ 4 Het in lid 3 bedoelde recht gaat teniet indien het niet geldend wordt gemaakt binnen een tijdvak van een jaar. [...]

§ 5 Indien de in lid 1 bedoelde rechthebbende de inlichtingen gebruikt voor andere doeleinden dan het geldend maken van zijn vordering, kan de entiteit die tot nakoming van de informatieplicht gehouden is aanspraak maken op vergoeding van de daaruit voortvloeiende schade.

[...]”.

Unierecht

- 4 Richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (PB 2004, L 157, blz. 45; hierna: „richtlijn 2004/48”):

„Artikel 3

1. De lidstaten stellen de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen vast die nodig zijn om de handhaving van de in deze richtlijn bedoelde intellectuele-eigendomsrechten te waarborgen. Deze maatregelen, procedures en rechtsmiddelen dienen eerlijk en billijk te zijn, mogen niet onnodig ingewikkeld of kostbaar zijn en mogen geen onredelijke termijnen inhouden ofodeloze vertragingen inhouden.

2. De maatregelen, procedures en rechtsmiddelen moeten tevens doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn; zij worden zodanig toegepast dat het scheppen van belemmeringen voor legitiem handelsverkeer wordt vermeden en dat wordt voorzien in waarborgen tegen misbruik van deze procedures.

Artikel 4

1. De lidstaten zullen als personen die bevoegd zijn om de toepassing van de in dit hoofdstuk bedoelde maatregelen, procedures en rechtsmiddelen te verzoeken, erkennen:

[...]

- c) instanties voor het collectieve beheer van intellectuele-eigendomsrechten die officieel zijn erkend als gerechtigd tot het vertegenwoordigen van houders van intellectuele-eigendomsrechten, voor zover toegestaan door en in overeenstemming met de bepalingen van het toepasselijk recht,

[...].

[...]

Artikel 8

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de bevoegde rechterlijke instanties tijdens een gerechtelijke procedure wegens inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht, op gerechtvaardigd en redelijk verzoek van de eiser kunnen gelasten dat informatie over de herkomst en de distributiekkanalen van de goederen of diensten die inbreuk maken op een intellectuele-eigendomsrecht, wordt verstrekt door de inbreukmaker en/of door een andere persoon die:

- a) de inbreukmakende goederen op commerciële schaal in zijn bezit blijkt te hebben;
- b) de inbreukmakende diensten op commerciële schaal blijkt te gebruiken;
- c) op commerciële schaal diensten die bij inbreukmakende handelingen worden gebruikt, blijkt te verlenen;
- d) door een onder a), b) of c) bedoelde persoon is aangewezen als zijnde betrokken bij de productie, de fabricage of de distributie van deze goederen of bij het verlenen van deze diensten.

- 5 Richtlijn 2014/26/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten en de multiterritoriale licentieverlening van rechten inzake muziekwerken voor het online gebruik ervan op de interne markt (PB 2014, L 84, blz. 72; hierna: „richtlijn 2014/26”):

„Overweging 33

Teneinde te waarborgen dat collectieve beheerorganisaties de verplichtingen van deze richtlijn kunnen naleven, moeten de gebruikers deze organisaties relevante informatie verstrekken over het gebruik van de rechten die door de collectieve beheerorganisaties worden vertegenwoordigd. Deze verplichting geldt niet voor natuurlijke personen die handelen voor doeleinden buiten hun handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroepsactiviteit en daardoor niet onder de in deze richtlijn vervatte definitie van gebruiker vallen. Bovendien moet de informatie die collectieve beheerorganisaties voor hun taakvervulling verlangen, beperkt blijven tot hetgeen redelijk en noodzakelijk is en de gebruikers ter beschikking staat teneinde dergelijke organisaties toe te laten hun taken te vervullen, rekening houdend met de specifieke situatie van kleine en middelgrote ondernemingen. Die verplichting kan worden opgenomen in een overeenkomst tussen een collectieve beheerorganisatie en een gebruiker; een dergelijke opname sluit nationale wettelijke rechten op informatie niet uit. Voor het verschaffen van informatie door de gebruikers moeten termijnen gelden die de collectieve beheerorganisaties in staat stellen de vastgestelde termijnen voor de verdeling van de aan de rechthebbenden verschuldigde bedragen na te leven. Deze richtlijn dient de mogelijkheid voor de lidstaten om van de op hun grondgebied gevestigde

collectieve beheerorganisaties te eisen verzamelfacturen uit te schrijven, onverlet te laten.

[...]

Artikel 17

De lidstaten stellen bepalingen vast om ervoor te zorgen dat de gebruikers een collectieve beheerorganisatie, in een vooraf overeengekomen en vooraf vastgesteld tijdsbestek en in een overeengekomen en vooraf vastgesteld formaat, de hun ter beschikking staande relevante informatie over het gebruik van de door de collectieve beheerorganisatie vertegenwoordigde rechten verstrekken die nodig is voor de inning van de rechteninkomsten en de verdeling en uitbetaling van de aan de rechthebbenden verschuldigde bedragen. Wanneer zij een besluit nemen over het formaat voor het verstrekken van deze informatie, nemen de collectieve beheerorganisaties en de gebruikers voor zover mogelijk de vrijwillige normen van de industrie in acht.”

Aangehaalde rechtspraak

Nationale rechtspraak

- 6 Bij uitspraak van 23 juni 2015 in zaak SK 32/14 (Dz. U. 2015, volgnr. 932) heeft de Trybunał Konstytucyjny (grondwettelijk Hof, Polen) vastgesteld dat artikel 79, punt 3, onder b), [Upapp] in strijd is met de Poolse grondwet voor zover een auteursrechthebbende in het geval van een inbreuk op auteursrechtelijke vermogensrechten jegens de inbreukmaker aanspraak kan maken op een schadevergoeding ten belope van een bedrag dat, indien de inbreuk verwijtbaar is, overeenkomt met het drievoud van de passende vergoeding die verschuldigd zou zijn geweest indien de rechthebbende toestemming had verleend om het werk te exploiteren.

Rechtspraak van het Hof

- 7 Arrest van 18 januari 2017, NEW WAVE CZ, C-427/15, EU:C:2017:18, punt 25: „[...] met het in artikel 8, lid 1, van richtlijn 2004/48 bedoelde recht op informatie [wordt] invulling [...] gegeven aan het in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde grondrecht op een doeltreffende voorziening in rechte en [wordt ervoor] gezorgd dat het grondrecht op eigendom, waartoe het in artikel 17, lid 2, van dat Handvest beschermde intellectuele-eigendomsrecht behoort, ten volle wordt uitgeoefend [...]. Met dit recht op informatie kan de houder van een intellectuele-eigendomsrecht achterhalen wie inbreuk maakt op dit recht en de nodige maatregelen ter bescherming van dit recht nemen, zoals het indienen van een verzoek om voorlopige maatregelen als

bedoeld in artikel 9, leden 1 en 2, van richtlijn 2004/48 of een verzoek om schadevergoeding als bedoeld in artikel 13 van deze richtlijn.”

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure

- 8 Verzoekster, de Stowarzyszenie Artystów Wykonawców (vereniging van uitvoerend kunstenaars) SAWP, is een organisatie voor het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten (hierna ook: „OCB”). De door de bevoegde minister verleende vergunning om een dergelijk collectief beheer uit te oefenen ten aanzien van naburige rechten op uitvoeringen van muzikale en lyrisch-muzikale werken bestrijkt verschillende exploitatiegebieden, waaronder dat van de doorgifte. Tot de activiteiten die door een dergelijke organisatie namens rechthebbende uitvoerend kunstenaars kunnen worden verricht behoren onder meer het in rekening brengen van vergoedingen en het monitoren van de wijze waarop werken of voorwerpen van naburige rechten door de gebruikers worden geëxploiteerd, alsook de daadwerkelijke invordering van vergoedingen ter bescherming van het auteursrecht en de naburige rechten.
- 9 Verweerster is een kabeltelevisie-exploitant die in het kader van haar activiteiten onder meer audiovisuele werken doorgeeft.
- 10 Partijen hebben geen overeenkomst voor de doorgifte van uitvoeringen van muzikale en lyrisch-muzikale werken gesloten. Verweerster betoogt namelijk dat zij alleen audiovisuele werken en geen muzikale en lyrisch-muzikale werken of uitvoeringen daarvan doorgeeft. Krachtens artikel 70 Upapp zijn de uitsluitende vermogensrechten ten aanzien van de exploitatie van werken of uitvoeringen daarvan die zijn opgenomen in doorgegeven audiovisuele werken in het bezit van de producent. Bij de stand van het recht in het tijdvak waarop het verzoekschrift betrekking heeft, konden uitvoerend kunstenaars in een dergelijke situatie geen aanspraak maken op een passende wettelijke vergoeding.
- 11 Verzoekster verzoekt de rechter om verweerster te gelasten om bekend te maken welke radio- en televisie-uitzendingen met muzikale en lyrisch-muzikale werken (met inbegrip van audiovisuele werken) zij heeft uitgezonden in het tijdvak waarop het verzoek betrekking heeft en om aan te geven welke inkomsten zij daaruit heeft genoten en hoeveel abonnees zij had.
- 12 Verzoekster betoogt dat de betalingsvorderingen die zij mogelijk zal kunnen instellen op grond van de door verweerster verstrekte informatie onder meer een schadevordering wegens schending van rechten op uitvoeringen omvatten [artikel 86, lid 1, punt 2, onder c), gelezen in samenhang met artikel 79, lid 1, punt 3, onder b), Upapp]. Zij is van mening dat, indien blijkt dat werken of uitvoeringen worden doorgegeven via een in de handel gebracht exemplaar (artikel 86, lid 3, Upapp), zij aanspraak kan maken op betaling van een zogeheten wettelijke vergoeding. Ten slotte geeft zij aan dat zij in het kader van haar mogelijke betalingsvorderingen aanspraak kan maken op een wettelijke

vergoeding uit hoofde van de exploitatie van een uitvoering die is opgenomen in een audiovisueel werk (artikel 70, lid 21, punt 3, Upapp).

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 13 Verzoekster levert geen enkel bewijs dat de uitvoerend kunstenaars die zij gezamenlijk vertegenwoordigt een van deze vorderingen kunnen instellen. Zij betoogt dat zij niet hoeft aan te tonen of aannemelijk te maken dat de uitvoerend kunstenaars namens wie zij optreedt daadwerkelijk een van de genoemde betalingsvorderingen tegen verweerster kunnen instellen. Zij is van mening dat het volstaat om alleen de mogelijke rechtsgrondslagen van potentiële vorderingen te vermelden.
- 14 Verweerster betoogt dat verzoekster en met name de door haar vertegenwoordigde uitvoerend kunstenaars geen betalingsvordering tegen haar kunnen instellen. Zij maakt hoegenaamd geen inbreuk op rechten van exploitatie van uitvoeringen en geeft slechts audiovisuele werken door, en daarnaast moeten de rechten van exploitatie van uitvoeringen die zijn opgenomen in een audiovisueel werk in het licht van artikel 87 Upapp in beginsel worden toegekend aan de producent van dat werk. Zij exploiteert de rechten van de uitvoerend kunstenaars derhalve niet zonder hun toestemming en maakt er bijgevolg geen inbreuk op. In dat verband kan geen schadevordering worden ingesteld. Evenmin kan zij tot betaling van een wettelijke vergoeding worden gehouden. Verweerster verricht geen doorgifte via een in de handel gebracht exemplaar, en de zogeheten wettelijke vergoeding die aan uitvoerend kunstenaars verschuldigd is uit hoofde van de exploitatie van uitvoeringen in het kader van audiovisuele werken is niet verschuldigd in het geval van de doorgifte ervan.
- 15 Aangezien verzoekster noch de uitvoerend kunstenaars een betalingsvordering kunnen instellen, kan het ingediende informatieverzoek volgens verweerster niet worden toegewezen. Een dergelijk verzoek moet ermee verband houden dat aanspraak op een wettelijke of contractuele vergoeding kan worden gemaakt. Bovendien houdt een informatieverzoek op grond van artikel 48 Uzzpapp geen verband met schadevorderingen die voortvloeien uit een inbreuk op het auteursrecht of naburige rechten. Een verzoek om inlichtingen op grond waarvan aanspraak kan worden gemaakt op een vergoeding uit hoofde van een inbreuk op het auteursrecht of een naburig recht moet worden ingediend op basis van [artikel] 479¹¹³ k.p.c., dat strekt tot omzetting van richtlijn 2004/48. In een dergelijke situatie moet de rechthebbende overeenkomstig die bepaling „aannemelijk kunnen maken dat sprake is van een inbreuk” op het auteursrecht of een naburig recht.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 16 Om op de onderhavige zaak te kunnen beslissen moet op grond van het nationale recht worden uitgemaakt of:

- artikel 48 Uzzpapp aan een OCB het recht verleent om de informatie op te vragen die zij nodig heeft om een vordering tot betaling van een wettelijke of contractuele vergoeding of heffing te kunnen instellen, dan wel of dat artikel ook van toepassing is op informatieverzoeken die verband houden met de instelling van een schadevordering wegens inbreuk op het auteursrecht of de naburige rechten, dan wel of
 - een dergelijke organisatie voor de doeleinden van de instelling van een dergelijke vordering een informatieverzoek in de zin van de artikelen 479¹¹³ en volgende k.p.c. moet instellen en daarbij aannemelijk moet maken dat sprake is van een inbreuk op het auteursrecht of naburige rechten alsook dat de gevraagde informatie vereist is om haar vordering wegens inbreuk op het auteursrecht of een naburig recht te kunnen instellen, en of
 - een OCB die een informatieverzoek in de zin van artikel 48 Uzzpapp instelt tijdens een gerechtelijke procedure moet aantonen of aannemelijk moet maken dat de entiteiten die zij vertegenwoordigt ten aanzien van de gebruiker aanspraak kunnen maken op betaling van een wettelijke of contractuele vergoeding of dat de gevraagde informatie vereist is om de verschuldigde bedragen onder deze entiteiten te kunnen verdelen en aan hen te kunnen uitkeren.
- 17 Artikel 48 Uzzpapp strekt tot omzetting van richtlijn 2014/26, terwijl richtlijn 2004/48 is omgezet bij de artikelen 479¹¹³ en volgende k.p.c. De verwijzende rechter moet deze nationaalrechtelijke bepalingen derhalve uitleggen in overeenstemming met de doelstellingen van die richtlijnen. Daartoe moet het Hof evenwel eerst opheldering verschaffen over de uitlegging van artikel 8, lid 1, artikel 3 en artikel 4, onder c), van richtlijn 2004/48 en artikel 17 en overweging 33 van richtlijn 2014/26, althans voor zover deze in de gestelde vragen aan de orde zijn.
- 18 Overeenkomstig artikel 48 Uzzpapp kan een OCB in het kader van haar activiteiten, meer bepaald bij de vaststelling van verschuldigde vergoedingen en heffingen, verzoeken om de nodige informatie te verstrekken en de vereiste documenten over te leggen. Overeenkomstig de nationale rechtspraak over de bepaling die aan die regeling voorafging, namelijk artikel 105, lid 2, Upapp, die naar aanleiding van de inwerkingtreding van de Uzzpapp is ingetrokken met ingang van 19 juli 2018, kan op wettelijke gronden om verstrekking van inlichtingen worden verzocht. De daartoe strekkende vordering:
- heeft een materieelrechtelijk karakter en kan worden ingesteld in het kader van een civielrechtelijke procedure,
 - heeft een autonoom karakter, dat wil zeggen dat de gevraagde informatie geen verband hoeft te houden met het halen van geldelijk verhaal, hetzij naar aanleiding van een verzoek om verstrekking van inlichtingen en overlegging van documenten, hetzij later; tegelijkertijd geldt dat:

- wanneer een dergelijke vordering wordt ingesteld tijdens een gerechtelijke procedure, de OCB gehouden is om aan te tonen of aannemelijk te maken dat sprake is van een rechtsverhouding op grond waarvan de gebruiker aan de rechthebbenden vergoedingen of heffingen uit hoofde van het auteursrecht of de naburige rechten verschuldigd is.

Deze regeling is niet alleen van toepassing ten aanzien van „vergoedingen en heffingen” van wettelijke of contractuele aard, maar kan tevens worden ingeroepen om informatie te verkrijgen in het kader van een inbreuk op het auteursrecht en de naburige rechten en daaruit voortvloeiende schadevorderingen.

- 19 Talrijke rechtsgeleerden zijn van mening dat het acquis van de rechtspraak over artikel 105, lid 2, Upapp ten aanzien van artikel 48 Uzzpapp onverkort van toepassing blijft. Ook sommige organisaties voor collectief beheer, waaronder verzoekster, zijn van mening dat artikel 48 Uzzpapp ertoe strekt dat informatie over een mogelijke inbreuk op auteursrechten en naburige rechten en daaruit voortvloeiende vorderingen kan worden opgevraagd.
- 20 Voorts is in de artikelen 479¹¹³ en volgende k.p.c. een regeling ten aanzien van het zogeheten „informatieverzoek” vastgesteld, waarmee uitvoering is gegeven aan het recht op informatie van artikel 8 van richtlijn 2004/48. Op grond van deze bepalingen kan de rechter de houder van opgevraagde informatie slechts gelasten om deze te verstrekken indien de rechthebbende „aannemelijk maakt dat sprake is van een inbreuk” en de verstrekking ervan vereist is om de bron of de omvang van de inbreuk te kunnen vaststellen. Wanneer de rechter de betrokken entiteit in een dergelijk geval gelast om de informatie te verstrekken voordat de inbreukprocedure is ingeleid, stelt hij ten aanzien van de rechthebbende een termijn vast waarbinnen deze een passende rechtsvordering dient in te stellen. Indien deze vordering niet wordt ingesteld of de ingestelde vordering wordt afgewezen, kan de entiteit die tot nakoming van de informatieplicht gehouden is aanspraak maken op een schadevergoeding. Een dergelijk informatieverzoek is een procedurele vordering en is niet materieelrechtelijk van aard, aangezien een dergelijk verzoek ertoe strekt om de inlichtingen te verkrijgen die vereist zijn om verhaal wegens inbreuk te kunnen halen. De rechthebbende moet de inbreuk op het intellectuele-eigendomsrecht aannemelijk maken.
- 21 Naar het oordeel van de verwijzende rechter moeten deze wettelijke voorschriften alsook de onderlinge verhouding ertussen en de werkingssfeer ervan worden uitgelegd in overeenstemming met het Unierecht. De in het Unierecht neergelegde bepalingen inzake het recht op informatie van organisaties voor collectief beheer lijken erop gericht te zijn dat de lidstaten aan dergelijke organisaties twee naar hun aard onderscheiden bevoegdheden moeten verlenen.
- 22 De eerste bevoegdheid, die uitsluitend is voorbehouden aan organisaties voor collectief beheer, wordt geregeld in artikel 17 van richtlijn 2014/26. Deze bepaling verplicht de lidstaten om regelingen vast te stellen om ervoor te zorgen dat gebruikers een collectieve beheerorganisatie, in een vooraf overeengekomen

en vooraf vastgesteld tijdsbestek en in een overeengekomen en vooraf vastgesteld formaat, de hun ter beschikking staande relevante informatie over het gebruik van de door de collectieve beheerorganisatie vertegenwoordigde rechten verstrekken die nodig is voor de inning van de rechteninkomsten en de verdeling en uitbetaling van de aan de rechthebbenden verschuldigde bedragen. Naar het oordeel van de verwijzende rechter betekent dit dat deze bevoegdheid moet worden opgevat als een voorrecht van die organisaties en dat individuele auteurs er geen aanspraak op kunnen maken. Het betreft de specifieke bevoegdheid om bij uitsluiting bij gebruikers de informatie op te vragen die nodig is voor de inning van de contractuele of wettelijke vergoedingen die aan de vertegenwoordigde auteurs of uitvoerend kunstenaars verschuldigd zijn. Indien in dat verband een gerechtelijke procedure wordt ingeleid en de OCB de gebruiker langs die weg verzoekt om informatie te verstrekken of documenten over te leggen, moet de rechter uitmaken of de gevraagde informatie daadwerkelijk vereist is. In een dergelijke situatie moet de organisatie in die procedure aangeven dat de entiteiten die zij vertegenwoordigt ten aanzien van de gebruiker aanspraak kunnen maken op een contractuele of wettelijke vergoeding en moet zij kunnen aantonen dat de gevraagde informatie vereist is om deze vergoedingen te kunnen innen en ze onder de rechthebbenden te kunnen verdelen. Naar het oordeel van de verwijzende rechter is artikel 17 van richtlijn 2014/26 niet van toepassing op een inbreuk op het auteursrecht of een naburig recht of daaruit voortvloeiende schadevorderingen dan wel op vorderingen waarbij wordt verzocht om de oplegging van een verbod of een voorwaarde.

- 23 Voorts zijn de lidstaten uit hoofde van artikel 8 van richtlijn 2004/48 gehouden om er zorg voor te dragen dat de bevoegde rechterlijke instanties tijdens een gerechtelijke procedure wegens inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht op gerechtvaardigd en redelijk verzoek van de eiser kunnen gelasten dat informatie over de herkomst en de distributiekkanalen van de goederen of diensten die inbreuk maken op een intellectuele-eigendomsrecht wordt verstrekt door de inbreukmaker en/of door een andere persoon die de bepaalde activiteiten verricht op een commerciële schaal.
- 24 Het recht om te verzoeken om de informatie van artikel 8, lid 1, van richtlijn 2004/48 is bij wijze van corrigerende maatregel vastgesteld ter bescherming van geschonden intellectuele-eigendomsrechten (artikel 2, lid 1, van richtlijn 2004/48). Naar het oordeel van de verwijzende rechter impliceert dit dat deze maatregel niet van toepassing is op wettelijke of contractuele vorderingen die er niet uit voortvloeien dat een dergelijk recht is geschonden. Hoewel het recht op informatie met name geldt ten aanzien van houders van intellectuele-eigendomsrechten, is in artikel 4, lid 1, onder c), van richtlijn 2004/48 en in overweging 18 ervan bepaald dat ook organisaties voor collectief beheer van auteursrechten en naburige rechten er een beroep op kunnen doen.
- 25 Anderzijds volgt uit de bewoordingen van artikel 8, lid 1, van richtlijn 2004/48 dat de rechter kan gelasten om informatie te verstrekken „tijdens een gerechtelijke procedure wegens inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht”. Dat betekent dat

het recht op informatie niet kan worden toegekend aan een entiteit die geen passende rechtsvordering wegens een inbreuk op een dergelijk recht heeft ingesteld en evenmin voornemens is om dat te doen (zie arrest van 18 januari 2017, NEW WAVE CZ, C-427/15, EU:C:2017:18). Indirect vloeit de noodzaak om een informatieverzoek ervan afhankelijk te stellen dat eerder, tegelijkertijd of later een passende inbreukprocedure wordt ingeleid tevens voort uit het evenredigheidsbeginsel van artikel 3, lid 2, van voornoemde richtlijn en uit de noodzaak van bescherming tegen misbruik. De gevraagde informatie kan namelijk ook betrekking hebben op gegevens die relevant zijn vanuit het oogpunt van de mededinging of het zakengeheim.

- 26 In het kader van een inbreukprocedure gaat de rechter na of daadwerkelijk inbreuk op een recht is gemaakt. De verkregen informatie mag derhalve alleen dienen om vorderingen wegens een dergelijke inbreuk in te stellen. Wanneer deze band wordt losgelaten, zouden entiteiten namelijk in de verleiding kunnen komen om de regelingen te misbruiken, wat ertoe zou kunnen leiden dat de organisaties voor collectief beheer de procedurele regeling gaan misbruiken om bij de sluiting van een licentieovereenkomst een onderhandelingsvoordeel te verwerven.
- 27 De verwijzende rechter wenst te vernemen of de Unierechtelijke bepalingen die zijn neergelegd in artikel 17 van richtlijn 2014/26 en artikel 8 van richtlijn 2004/48 in wezen betrekking hebben op andersoortige maatregelen. De eerste maatregel, namelijk die van artikel 17 van richtlijn 2014/26, valt onder de uitsluitende bevoegdheid van de OCB om van gebruikers te verlangen dat zij de informatie verstrekken die nodig is voor het innen van inkomsten uit rechten die van de gebruikers moeten worden geïnd uit hoofde van een overeenkomst (licentie) of de wet en dus niet om vorderingen uit hoofde van het auteursrecht of naburige rechten te kunnen instellen. In dat geval wordt het informatieverzoek [namelijk] niet ingediend „tijdens een gerechtelijke procedure wegens inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht”. Deze maatregel kan evenwel alleen worden toegepast wanneer wordt aangetoond of op zijn minst aannemelijk wordt gemaakt dat de vertegenwoordigde rechthebbenden aanspraak op bepaalde vergoedingen of heffingen kunnen maken en dat de gevraagde informatie daarmee verband houdt. In het kader van de tweede maatregel, namelijk die van artikel 8 van richtlijn 2004/28, verzoeken rechthebbenden of organisaties voor collectief beheer dat de tegenpartij of een andere inbreukmaker wordt gelast om de informatie te verstrekken die vereist is om een vordering wegens inbreuk op het auteursrecht of naburige rechten te kunnen instellen. In een dergelijke situatie is van belang dat de betreffende vordering wordt ingesteld „tijdens een gerechtelijke procedure wegens inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht”, zodat het bestaan van de inbreuk ook minstens aannemelijk moet worden gemaakt wanneer het informatieverzoek wordt ingediend door een OCB.